

Tisková zpráva

Názory veřejnosti na roli muže a ženy v domácnosti – březen/dubn 2026

- ⊙ V české společnosti panuje silná shoda na tom, že by se oba partneři měli rovnoměrně věnovat volnočasovým aktivitám, vzdělávání, společenským kontaktům a profesní kariéře (shoda u těchto aktivit je 88 až 98 %).
- ⊙ Technické činnosti jsou stále vnímány hlavně jako role mužů. Běžné opravy v domácnosti (78 %) a údržbu auta (82 %) připisuje česká veřejnost primárně mužům. V těchto oblastech se obecná představa téměř shoduje s reálnou praxí v domácnostech.
- ⊙ Ženám je nejčastěji přisuzováno vaření (46 %) a úklid (27 %). U těchto činností je však patrný největší rozpor mezi ideou a praktickým rozložením činností v partnerské domácnosti. Zatímco v ideální rovině by si vaření mělo dělit 52 % párů, v reálné praxi ho v 67 % domácností vykonává převážně nebo výhradně žena.
- ⊙ Plánování chodu domácnosti je sice ideově vnímáno jako společné (80 %), ale v praxi ho, podle deklarace respondentů, v jedné třetině domácností zajišťuje především žena, což zahrnuje i tzv. mentální odpovědnost za domácnost.
- ⊙ Nejvýraznější rozdíly jsou z pohledu mužů a žen. Ženy zastávají u většiny činností rovnostářštější postoje než muži. Muži mají tendenci popisovat činnosti spojené s chodem domácnosti jako sdílené častěji než ženy, které ale naopak uvádějí svůj vyšší podíl na práci. Nejspokojenější se současným uspořádáním jsou lidé ve věku 20-29 let.
- ⊙ Zatímco 87 % mužů je spokojeno s rozdělením domácích rolí, u žen je to pouze 67 %. Ženy také častěji vyjadřují nespokojenost nebo ambivalentní hodnocení.
- ⊙ Tradičnější rozdělení domácích prací je patrné u lidí, kteří žijí v domácnosti s partnerem/partnerkou. Tento faktor je jak v ideové rovině dělbý domácích činností výraznější než hledisko věku.
- ⊙ Z důvodu změny metodologie výzkumů CVVM nejsou výsledky prezentovaného šetření přímo srovnatelné s výsledky předchozích šetření do roku 2024. Více informací o nové metodologii lze najít v této [tiskové zprávě](#).

Zpracovala:
Monika Kyselá
Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.
Tel.: 210 310 587; E-mail: monika.kysela@soc.cas.cz

V rámci svého pravidelného šetření se Centrum pro výzkum veřejného mínění SOÚ AV ČR na přelomu března a dubna 2026 podrobně zaměřilo na názory českých občanů na role mužů a žen v rodině.¹ Odpovědi respondentů zachycuje graf 1.

Z odpovědí, znázorněných v grafu 1 vyplývá, že česká veřejnost u většiny rodinných a domácích činností deklaruje podporu rovnoměrného zapojení obou partnerů. Odpověď „oba stejně“ převažuje téměř u všech dotazovaných položek, často velmi výrazně. Nejsilnější shoda pro zapojení obou partnerů rovnoměrně panuje u volnočasových aktivit, společenských kontaktů, dalšího vzdělávání, výchovy dětí a profesní kariéry, kde podíl odpovědí „oba stejně“

¹ Znění otázky: „Kdo by měl podle Vás v domácnostech vykonávat následující činnosti spojené s chodem domácnosti: a) nakupovat potraviny, b) pečovat o děti, c) vychovávat děti, d) finančně zajišťovat domácnost, e) vařit, f) starat se o rodinný rozpočet, g) uklízet, h) zajišťovat běžné opravy v domácnosti, i) pečovat o nemocné či nemohoucí blízké příbuzné, j) myslet na to, co je potřeba doma zařídit, a plánovat to, k) zajišťovat údržbu auta“ Možnosti odpovědí: Výhradně muž, spíše muž, oba stejně, spíše žena, výhradně žena. Znění otázky: „A kdo by se podle Vás měl věnovat následujícím činnostem: a) vlastním volnočasovým aktivitám, b) udržování vlastních společenských kontaktů (vidání se s přáteli, známými či kolegy mimo rodinu), c) dalšímu vzdělávání, d) usilování o profesní kariéru, e) vykonávání veřejných funkcí“ Možnosti odpovědí: Výhradně muž, spíše muž, oba stejně, spíše žena, výhradně žena.

dosahuje 88 až 98 %. Tyto oblasti jsou tedy vnímány převážně jako společná nebo individuálně rovnocenná práva či odpovědnosti obou partnerů.

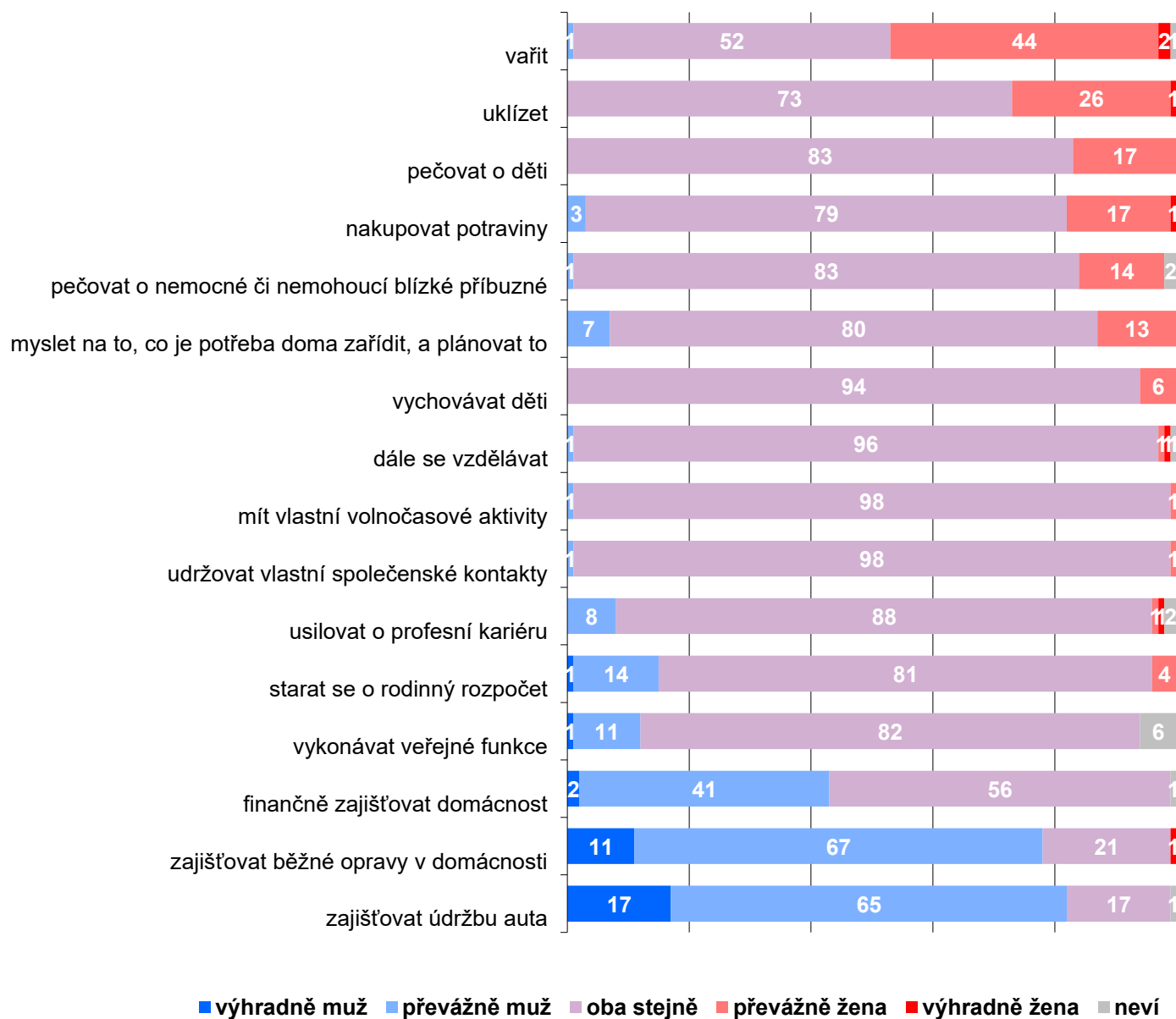
Jiný pohled má česká společnost na technické a materiálně zajišťovací činnosti. Údržbu auta přisuzuje mužům 82 % dotázaných a běžné opravy v domácnosti 78 %. V těchto dvou položkách je podíl odpovědí „oba stejně“ výrazně nižší než u ostatních činností, konkrétně 17 % u údržby auta a 21 % u domácích oprav. Finanční zajištění domácnosti je sice rovněž častěji spojováno s muži než se ženami, avšak zde již převažuje názor na společnou odpovědnost podle více než poloviny dotázaných (56 %), kteří uvádí, že by se na finančním zajištění měli podílet oba partneři stejně, zatímco 43 % tuto roli připisuje mužům.

Očekávání vůči ženám směřuje především do každodenních domácích a pečovatelských činností. Nejvíce je v české veřejnosti ženám přisuzováno vaření, a to podle necelé poloviny (46 %) dotázaných, následované úklidem (27 %). Je však patrné, že tyto činnosti jsou méně jednoznačně přisuzované ženám, než tomu bylo u výše uvedených technických činností, jejichž vykonávání výrazná většina Čechů a Češek očekává od mužů.

U dalších pečujících a provozních domácích činností jako je nákup potravin, péče o děti, péče o nemocné blízké a plánování domácnosti však již jednoznačně převažuje představa společného zapojení obou partnerů, která se pohybuje přibližně mezi 79 a 83 %.

Letošní výsledky tak ukazují kombinaci poměrně široce deklarované rovnosti napříč dotazovanými činnostmi v domácnosti na obecné úrovni a zároveň několik přetrvávajících genderových stereotypů u části praktických činností.

Graf 1: Názory na rozdělení činností v domácnosti (%)

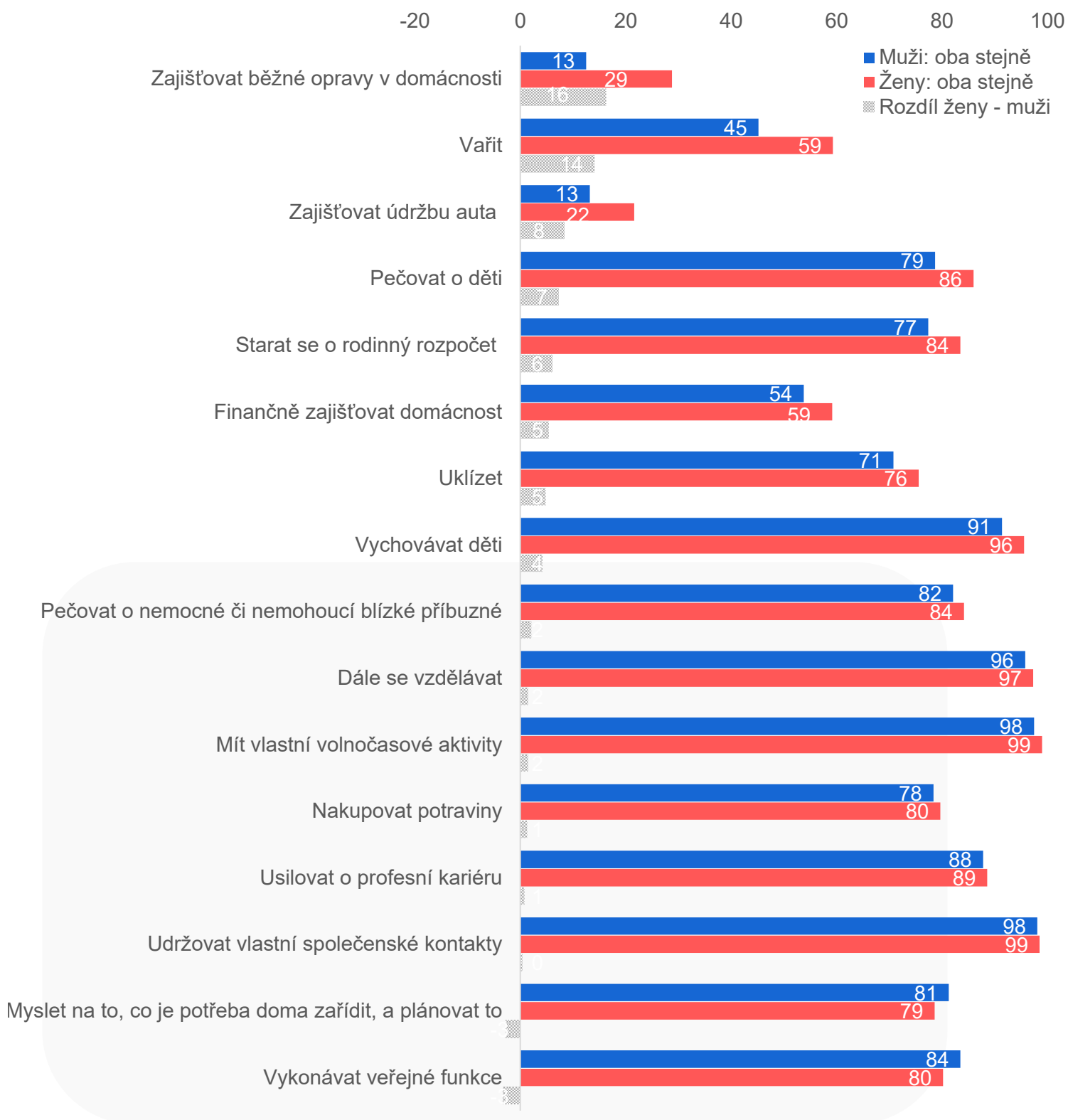

Pozn.: Položky v grafu jsou řazeny sestupně podle dosaženého skóre souhlasu s tím, že činnost v rodině má vykonávat žena nebo muž.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Panel Naše společnost PNS_2603, 27. 3. - 8. 4. 2026, 1031 respondentů starších 15 let, online dotazování CAWI + osobní dotazování CAPI.

Ženy u většiny dotazovaných činností častěji podporují rovnoměrné zapojení obou partnerů, zatímco názory mužů se z větší části přiklání k přisuzování domácích a pečovatelských činností ženám a technických či finančních činností mužům. Jak znázorňuje graf 2., rozdíly podle pohlaví však nejsou významné průřezově, tedy neplatí u všech dotazovaných činností. Například u činností týkajících se volného času, vzdělávání, společenských kontaktů a profesní kariéry se v tomto ohledu odpovědi mužů a žen téměř neliší.

Graf 2. Podíl odpovědí „oba stejně“ podle pohlaví respondentů u vybraných rodinných činností (%)

Pozn.: Graf zobrazuje podíl mužů a žen, kteří u dané činnosti uvedli, že se jí měli věnovat **oba partneři stejně**. Vybrány jsou činnosti s nejvýraznějšími rozdíly podle pohlaví respondentů. Tmavě podbarvená část zachycuje sadu položek, u kterých je rozdíl mezi odpověďmi mužů a žen menší než 3 p.b.

Třídění podle pohlaví ukazuje, že **ženy**, oproti mužům, **podporují ve většině vybraných domácích či rodinných činností častěji představu rovnoměrného zapojení obou partnerů**. Nejvýraznější rozdíly se objevují právě u těch činností, které jsou v celkovém rozložení nejvíce zatíženy tradičním genderovým očekáváním - tedy u domácích oprav, vaření, údržby auta, péče o děti, finančního zajištění domácnosti a starosti o rodinný rozpočet.

Největší rozdíl mezi muži a ženami je patrný u běžných oprav v domácnosti. Zatímco mezi muži zastává názor, že by se o domácí opravy měli starat oba partneři stejně, pouze 13 % respondentů, mezi ženami je to 29 %. Tento rozdíl ukazuje, že ženy častěji připouštějí sdílenou odpovědnost i u činnosti, která je podle celkových výsledků stále silně spojována s mužskou rolí. Podobný, i když o něco méně výrazný rozdíl je patrný také u odpovědnosti za údržbu auta, kde očekávání rovnoměrného zapojení obou partnerů uvádí 13 % mužů a 22 % žen.

Výrazný rozdíl se objevuje dále u vaření. Odpověď „oba stejně“ zvolilo 59 % žen, oproti 45 % mužů. Muži oproti ženám častěji setrvávají u představy, že vaření je spíše ženskou činností, zatímco ženy častěji podporují jeho sdílení mezi oběma partnery. Podobný vzorec lze pozorovat také u péče o děti, kde rovnoměrné zapojení obou partnerů uvádí 86 % žen oproti 79 % mužů, zde je rozdíl mezi očekáváním žen a mužů menší. Nicméně v obou případech ženy vykazují silnější příklon k rovnostářskému pojetí domácích a pečovatelských rolí.

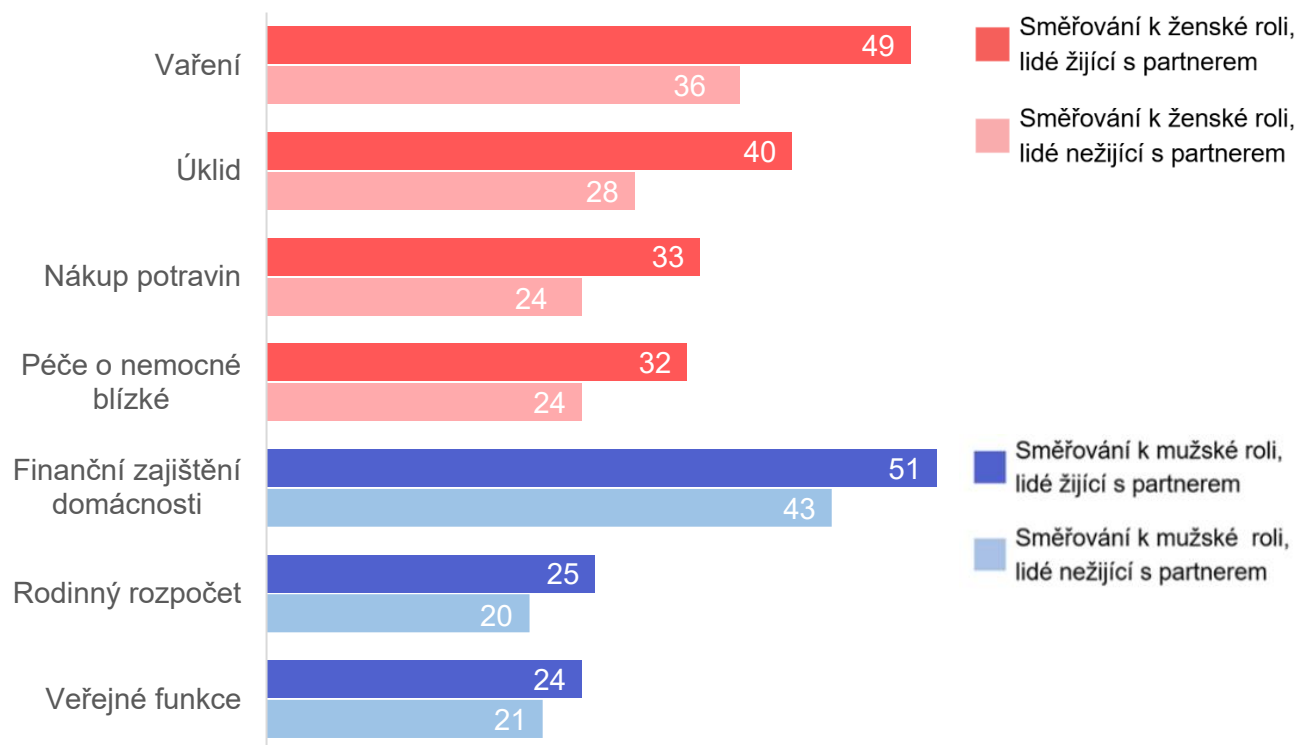
U finančního zajištění domácnosti a starosti o rodinný rozpočet jsou rozdíly mezi pohlavími menší, ale směřují stejným směrem. **Společně** finanční zajištění domácnosti podporuje 59 % žen a 54 % mužů, u rodinného rozpočtu pak 84 % žen a 77 % mužů. To naznačuje, že ženy častěji, než muži, vnímají i finanční a organizační odpovědnost v rodině jako sdílenou oblast, nikoli jako úkol primárně jednoho z partnerů.

U některých činností jsou rozdíly podle pohlaví menší, protože už samotná celková shoda na rovnoměrném zapojení obou partnerů je velmi vysoká. To platí například pro výchovu dětí, kde odpověď „oba stejně“ uvedlo 96 % žen a 91 % mužů. Přesto i zde ženy častěji volí rovnostářskou odpověď. Podobně u úklidu podporuje společné zapojení 76 % žen a 71 % mužů.

Výsledky zároveň ukazují i dvě mírné výjimky z tohoto obecného vzorce. U plánování domácnosti a vykonávání veřejných funkcí je podíl odpovědí „oba stejně“ o něco vyšší mezi muži než mezi ženami. Rozdíl však není velký a nemění základní obraz, podle kterého se muži i ženy u těchto položek většinou přiklánějí ke společnému zapojení. U plánování domácnosti může tato odchylka souviset s tím, že část žen tuto činnost stále vnímá jako oblast, která v praxi častěji připadá ženám.

Celkově graf naznačuje, že ženy mají u vybraných rodinných rolí o něco rovnostářštější pohled než muži, zejména tam, kde se jedná o tradičně genderově vymezené činnosti. Rozdíly podle pohlaví však neznamenaají zásadně odlišné postoje mužů a žen. Spíše ukazují, že **základní představa sdílené odpovědnosti je v české společnosti rozšířená u obou skupin, ale ženy ji častěji uplatňují i na oblastech, které jsou tradičně spojované s mužskou nebo ženskou rolí**.

Graf 3. Tradiční přisouzení vybraných rolí podle partnerského soužití, podíl respondentů, kteří danou činnost přisuzují spíše ženě nebo spíše muži (%)

Pozn.: Graf zobrazuje podíl mužů a žen, kteří u dané činnosti uvedli, že by se jí měly věnovat buď spíše nebo výhradně ženy vs. spíše nebo výhradně muži rozdělené podle toho, zda respondenti žijí nebo nežijí s partnerem ve společné domácnosti. Vybrány jsou činnosti s nejvýraznějšími rozdíly mezi skupinami.

Graf 3 zachycuje třídění podle toho, zda respondent žije ve společné domácnosti s partnerem či partnerkou. Zde se ukazuje, že **rozdíly nejsou tak výrazné ani systematické jako v případě třídění podle pohlaví**, přesto naznačují že lidé žijící s partnerem či partnerkou se v některých položkách mírně liší od těch, kteří s partnerem nežijí, ale tyto rozdíly nejsou zcela systematické ani z hlediska věku respondentů. **Češi a Češky, žijící ve společné domácnosti s partnerem/partnerkou u některých každodenních domácích a organizačních činností častěji přisuzují odpovědnost jednomu z partnerů podle tradičního genderového vzorce.** Nejvýrazněji se tento rozdíl projevuje u vaření, úklidu a nákupů potravin, kde jsou rozdíly statisticky významné. Lidé žijící s partnerem častěji než ti, kteří s partnerem nežijí, očekávají, že vaření bude spíše záležitostí ženy. Podobně u úklidu lidé nežijící s partnerem častěji uvádějí odpověď „oba stejně“, zatímco respondenti žijící v partnerské domácnosti častěji přisuzují tuto činnost ženám. Tento výsledek dobře navazuje na celkové zjištění, **že právě vaření a úklid patří mezi činnosti, u nichž se v české veřejnosti nejvýrazněji udržuje ženské genderové očekávání a je důležité zmínit, že jak ze strany mužů, tak ze strany žen samotných.**

Mírnější rozdíly se objevují také u finančního zajištění domácnosti, starosti o rodinný rozpočet a vykonávání veřejných funkcí. Ve všech těchto případech lidé žijící s partnerem o něco častěji očekávají zapojení muže, rozdíly jsou však poměrně malé a interpretace proto není jednoznačná. Podobně u péče o nemocné či nemohoucí blízké příbuzné se objevuje jen slabý posun, kdy respondenti žijící s partnerem mírně častěji přisuzují tuto roli ženám. Celkově tedy platí, že partnerské soužití je spojeno spíše s lehce tradičnějším pohledem na praktické fungování domácnosti, zejména v oblasti vaření a úklidu, **nikoli však s celkově odlišným chápáním rodinných rolí.**

Zároveň je důležité zdůraznit, že u řady dalších oblastí se rozdíly podle partnerského soužití neukazují jako významné. To platí například pro péči o děti, další vzdělávání, pěstování koníčků, iniciativu v intimním životě, udržování společenských kontaktů, usilování o profesní kariéru, zajišťování oprav v domácnosti nebo dohled nad školními povinnostmi a doprovod dětí do školy či na kroužky. I zde se tedy potvrzuje širší závěr z předchozích analýz: **česká veřejnost u většiny sledovaných činností deklaruje podporu rovnoměrnému zapojení obou partnerů,**

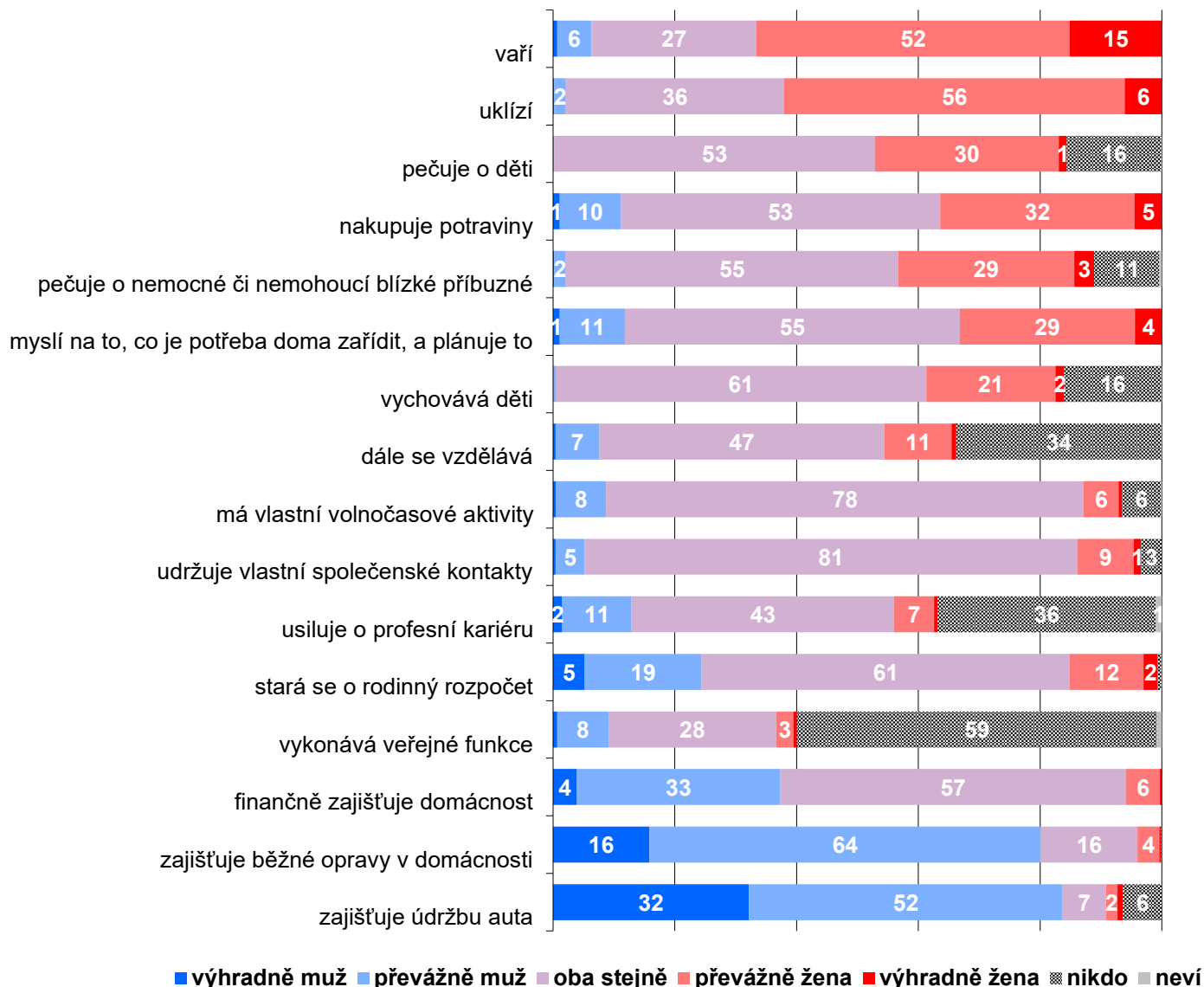
zatímco tradiční genderové představy se koncentrují především do vybraných oblastí každodenní péče o domácnost, technických činností a finanční odpovědnosti.

Rozdíly podle partnerského soužití tento obraz spíše doplňují, než zásadně mění. **Ukazují, že lidé žijící v partnerské domácnosti mohou častěji reflektovat praktické a zažité rozdělení rolí, zatímco ti, kteří s partnerem nežijí, se v některých položkách častěji přiklání k obecně rovnostářské představě.**

Věk do interpretace rozdílného vnímání činností v domácnosti vstupuje výrazněji než vzdělání, ale ani u věku nejde o jednoduchý lineární vzorec, kdy bychom mohli potvrdit, že respondenti ze starších věkových skupin bývají lineárně „tradičněji“ nastaveni. U některých položek sice starší respondenti častěji směřují ideově k tradičnějším genderovým rolím, u jiných ale naopak mladší skupiny. Vzdělání působí slaběji a méně systematicky.

Abychom mohli k interpretaci nahlédnout i z další stránky, položili jsme respondentům, kteří žijí ve společné domácnosti s partnerem či partnerkou otázku, obsahující stejnou sadu domácích činností. V tomto případě jsme se ale zeptali, jak mají tyto činnosti respondenti ve své domácnosti rozděleny. Při analýze deklarovaného rozdělení činností v domácnosti se ukazuje, že nejvýraznější rozdíly se týkají samotného typu činnosti. Technické činnosti, zejména běžné opravy v domácnosti a údržba auta, jsou výrazně častěji vykonávány muži, zatímco každodenní domácí práce, zejména vaření a úklid, častěji vykonávají ženy. U části oblastí, například u finančního zajištění domácnosti, rodinného rozpočtu nebo péče o děti, převažuje odpověď, že se na nich podílejí oba partneři stejně, i zde se však objevují genderové rozdíly.

Graf 4: Deklarované rozdělení činností v domácnosti s partnerem či partnerkou opačného pohlaví (%)²

Pozn.: Otázka byla položena pouze respondentům žijícím ve společné domácnosti s partnerem či partnerkou opačného pohlaví. Položky v grafu jsou řazeny podle pořadí položek v grafu 1.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Panel Naše společnost PNS_2603, 27. 3. - 8. 4. 2026, 670 respondentů starších 15 let, online dotazování CAWI + osobní dotazování CAPI.

Při pohledu na deklarované rozdělení činností ve vlastní domácnosti se ukazuje, že praktické fungování domácností není vždy v souladu s obecnými představami o tom, jak by měly být domácí a rodinné role rozděleny. Zatímco v obecné rovině u většiny sledovaných činností převažuje názor na rovnoměrné zapojení obou partnerů, v každodenní praxi zůstávají některé činnosti výrazně častěji na ženách a jiné na mužích. Podrobnější přehled nabízí Graf 4.

² Znění otázky: „Teď by nás zajímalo, jak je to ve Vaší domácnosti. Kdo u Vás: a) nakupuje potraviny, b) pečuje o děti, c) vychovává děti, d) finančně zajišťuje domácnost, e) vaří, f) stará se o rodinný rozpočet, g) uklízí, h) zajišťuje běžné opravy v domácnosti, i) pečuje o nemocné či nemohoucí blízké příbuzné, j) myslí na to, co je potřeba doma zařídit, a plánuje to, k) zajišťuje údržbu auta, l) má vlastní volnočasové aktivity, m) udržuje vlastní společenské kontakty (vidá se s přáteli, známými či kolegy mimo rodinu), n) dále se vzdělává, o) usiluje o profesní kariéru, p) vykonává veřejné funkce.“ Možnosti odpovědí: Výhradně muž, spíše muž, oba stejně, spíše žena, výhradně žena, nikdo.

Největší rozdíl mezi rovnostářskou představou a deklarovanou praxí je patrný u rutinních domácích prací, zejména u vaření a úklidu. U vaření v obecné rovině mírně převažuje názor, že by se mu měli věnovat oba partneři stejně, což uvedlo 52 % dotázaných, zatímco ženám tuto činnost připisovalo 46 %. Ve vlastní domácnosti je však situace opačná: vaření podle 67 % respondentů zajišťuje převážně nebo výhradně žena a pouze 27 % uvádí, že se na něm podílejí oba stejně. Podobný posun je patrný také u úklidu. Zatímco obecně jej jako společnou odpovědnost obou partnerů vnímá 73 % dotázaných a ženám jej připisuje 27 %, v deklarované praxi uklízí převážně nebo výhradně žena podle 62 % respondentů a oba stejně podle 36 %. Právě u těchto každodenních domácích prací se tedy nejvýrazněji ukazuje rozdíl mezi obecně deklarovanou podporou rovnosti a skutečným rozdělením činností v domácnosti.

Podobný, i když méně výrazný posun směrem k praktickému vykonávání dané aktivity ženami se objevuje také u dalších provozních a pečujících činností. U nakupování potravin v obecné rovině převažuje představa společného zapojení obou partnerů, kterou uvedlo 79 % dotázaných, zatímco ženám tuto činnost připisovalo 18 %. V domácí praxi však společné zapojení uvádí 53 % respondentů a převážně nebo výhradně vykonávání ženou 36 %. Také u plánování toho, co je potřeba doma zařídit, je v obecné rovině dominantní odpověď „oba stejně“ s podílem 80 %, zatímco ve vlastní domácnosti ji uvádí 55 % respondentů a třetina připisuje tuto činnost převážně nebo výhradně ženě. Tato položka je důležitá i proto, že zachycuje nejen samotné vykonávání domácích prací, ale také organizační a mentální odpovědnost za chod domácnosti.

U péče o děti, výchovy dětí nebo péče o nemocné či nemohoucí blízké příbuzné je třeba výsledky interpretovat opatrněji, protože tyto činnosti se netýkají všech domácností. Odpověď „nikdo“ zde často neznamená absenci péče v situaci, kdy by byla potřeba, ale spíše to, že v domácnosti aktuálně nejsou děti nebo osoba vyžadující péči. Přesto je i zde patrné, že praxe je méně rovnostářská než obecná představa. Například u péče o děti v obecné rovině uvádí odpověď „oba stejně“ 83 % dotázaných, zatímco ve vlastní domácnosti 53 %. U výchovy dětí je rozdíl podobný: obecně ji jako společnou odpovědnost vnímá 94 % dotázaných, v domácí praxi 61 %. Část rozdílu je však nutné přičíst právě tomu, že zhruba šestina respondentů u těchto položek uvádí odpověď „nikdo“.

Naopak u technických činností se obecné představy a deklarovaná praxe do značné míry překrývají. Údržbu auta v obecné rovině připisuje mužům 82 % dotázaných a ve vlastní domácnosti ji podle 84 % respondentů zajišťuje převážně nebo výhradně muž. U běžných oprav v domácnosti je situace obdobná: obecně je mužům připisuje 78 % dotázaných, v praxi je podle 80 % respondentů zajišťuje převážně nebo výhradně muž. U těchto činností tedy nejde pouze o obecný stereotyp, ale také o podobně popisovanou praxi v domácnostech.

Finanční zajištění domácnosti a péče o rodinný rozpočet představují spíše přechodovou oblast. U finančního zajištění domácnosti v obou rovinách převažuje společné zapojení: obecně jej uvádí 56 % dotázaných a ve vlastní domácnosti 57 %. Zároveň však tato oblast zůstává častěji spojována s muži než se ženami, a to jak v obecné představě, tak v praxi. U rodinného rozpočtu je společná odpovědnost ještě výraznější v obecných představách, kde odpověď „oba stejně“ uvádí 81 % dotázaných. V deklarované praxi ji uvádí 61 % respondentů, zatímco 24 % připisuje tuto činnost převážně nebo výhradně muži a 14 % převážně nebo výhradně ženě. I zde tedy společná odpovědnost převažuje, ale praxe je méně jednoznačně rovnostářská než obecná představa.

Samostatně je třeba číst položky spojené s dalším vzděláváním, profesní kariérou, volnočasovými aktivitami, společenskými kontakty nebo veřejnými funkcemi. V obecné rovině jsou tyto oblasti velmi silně vnímány jako rovné právo či možnost obou partnerů. V deklarované praxi se však u některých z nich často objevuje odpověď „nikdo“ — například u dalšího vzdělávání 34 %, u profesní kariéry 36 % a u veřejných funkcí 59 %. To nelze interpretovat stejně jako rozdělení domácí práce. Spíše to ukazuje, že se dané aktivitě v konkrétní domácnosti aktuálně nikdo nevěnuje nebo pro ni není v dané životní situaci relevantní.

Další analýzy zároveň ukazují, že domácí praxi odlišně popisují muži a ženy. Muži častěji uvádějí, že se na řadě činností podílejí oba partneři stejně, zatímco ženy častěji říkají, že je zajišťují ony samy. Tento rozdíl je zvláště patrný u plánování toho, co je potřeba doma zařídit: muži častěji popisují tuto činnost jako sdílenou, zatímco ženy častěji uvádějí, že ji vykonává převážně nebo výhradně žena. Významný je také rozdíl ve spokojenosti s rozdělením činností v domácnosti. Zatímco mezi muži je s tímto rozdělením spokojeno přibližně 87 %, mezi ženami zhruba 67 %. Ženy tedy nejen častěji deklarují vyšší podíl žen na domácích a pečujících činnostech, ale zároveň toto rozdělení hodnotí méně příznivě.

Věk do výsledků vstupuje spíše jako kontext životní situace než jako jednoduchý generační rozdíl. U některých položek se s vyšším věkem častěji objevuje tradičnější rozdělení, například u vaření nebo technických činností. U jiných oblastí, zejména u péče o děti, profesní kariéry, dalšího vzdělávání nebo veřejných funkcí, však věkové rozdíly souvisejí také s tím, zda je daná činnost pro domácnost aktuálně relevantní. Proto je třeba odlišovat skutečnou dělbu práce od toho, že se určitá aktivita v domácnosti v dané životní fázi vůbec nevyskytuje.

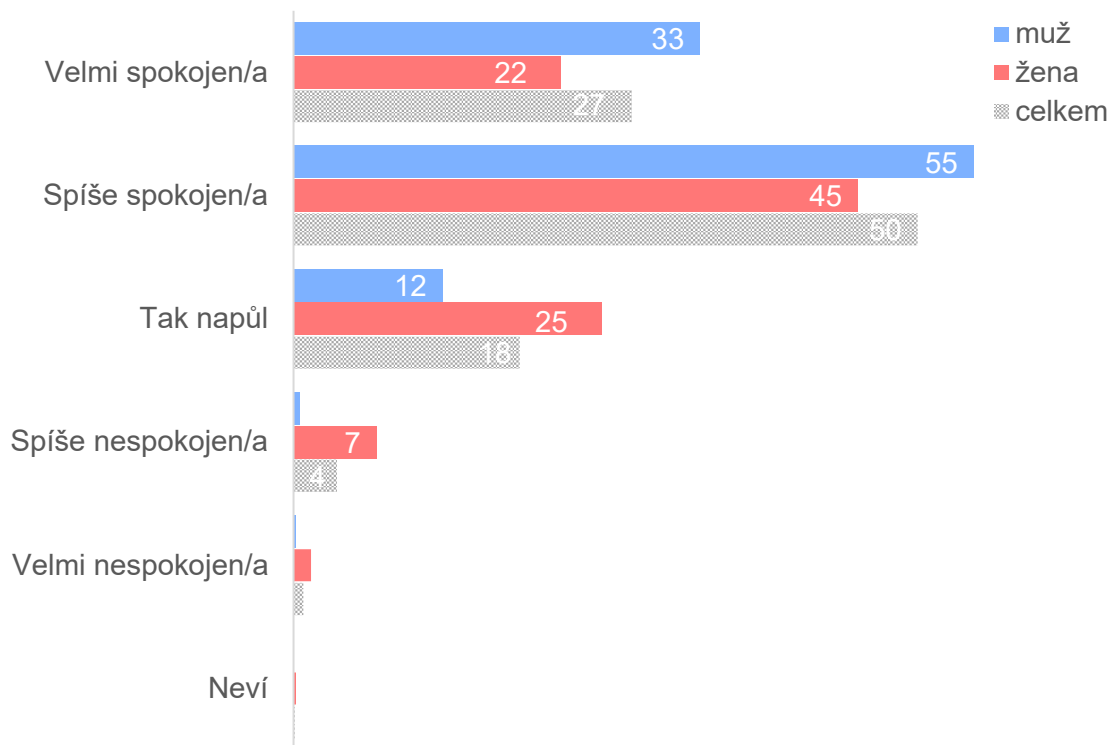
Celkově výsledky ukazují, že rovnostářská norma sdílení činností a odpovědnosti za domácnost je v české společnosti široce přijímaná, ale její promítnutí do každodenního fungování domácností zůstává nerovnoměrné. Největší rozestup mezi obecnou představou a deklarovanou praxí se objevuje u každodenních domácích prací, především u vaření a úklidu, které jsou v praxi výrazně častěji vykonávány ženami. U technických činností se naopak obecné představy a praxe téměř překrývají a obě roviny je výrazně spojují s muži. Výsledky tak naznačují, že česká veřejnost sice na obecné úrovni podporuje rovnoměrné zapojení obou partnerů, ale praktické rozdělení činností ve vlastní domácnosti zůstává výrazně ovlivněno typem činnosti, životní situací domácnosti i rozdílným vnímáním mužů a žen.

Podstatným doplněním obrazu deklarovaného rozdělení činností je také hodnocení spokojenosti s uspořádáním činností ve vlastní domácnosti, zobrazené v grafu 5. Výsledky tak nepoukazují pouze na rozdíl mezi rovnostářskými představami a genderovanější domácí praxí, ale také na rozdíl v hodnocení tohoto rozdělení z pohledu mužů a žen.

Muži častěji popisují domácí činnosti jako sdílené a jsou s jejich rozdělením výrazně spokojenější. Ženy naopak častěji uvádějí svůj vyšší podíl, tedy podíl žen na domácích a pečujících činnostech a zároveň častěji vyjadřují ambivalentní nebo negativnější hodnocení současného uspořádání.

Zatímco mezi muži je s rozdělením činností v domácnosti spokojeno přibližně 87 %, mezi ženami je to zhruba 67 %. Ženy zároveň častěji volí odpověď „tak napůl“ a častěji, než muži uvádějí nespokojenost. Tento rozdíl je důležitý zejména ve spojení s předchozími zjištěními: ženy častěji deklarují, že domácí a pečující činnosti vykonávají ženy, a zároveň toto rozdělení hodnotí méně příznivě než muži.

Graf 5. Spokojenost s rozdělením činností ve vlastní domácnosti (%)³

Pozn.: Otázka byla položena pouze respondentům žijícím ve společné domácnosti s partnerem či partnerkou opačeného pohlaví.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Panel Naše společnost PNS_2603, 27. 3. - 8. 4. 2026, 652 respondentů starších 15 let, online dotazování CAWI + osobní dotazování CAPI.

Podle věku se spokojenost neliší jednoznačně. **Ve všech věkových skupinách převažuje spokojenost**, výraznější nespokojenost se objevuje jen okrajově. Určité snížení spokojenosti je patrné spíše ve středních věkových kategoriích, což může souviset s životní fází, kdy se v domácnostech nejčastěji kombinuje řada faktorů jako je vykonávání placené práce, zároveň s péčí o děti a každodenní domácí provozem pro rodinu. Naopak častěji, než ostatní uvedli, že jsou spokojeni s rozdělením rolí ve své domácnosti lidé ve věku 20-29 let, kteří žijí s partnerem či partnerkou. Věk proto není vhodné interpretovat jako jednoduchý generační rozdíl, ale v tomto případě spíše jako kontext životní situace domácnosti.

³ Znění otázky: „A do jaké míry jste spokojen/a, nebo nespokojen/a s rozdělením činností ve Vaší domácnosti?“ Možnosti odpovědí: Velmi spokojen/a, spíše spokojen/a, tak napůl, spíše nespokojen/a, velmi nespokojen/a, neví.

Technické parametry výzkumu

<i>Výzkum:</i>	<i>Panel Naše společnost, PNS_2603</i>
<i>Realizátor:</i>	<i>Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.</i>
<i>Projekt:</i>	<i>Panel Naše společnost – projekt kontinuálního výzkumu veřejného mínění CVVM SOÚ AV ČR</i>
<i>Termín terénního šetření:</i>	<i>27. 3. - 8. 4. 2026</i>
<i>Výběr respondentů:</i>	<i>Vicestupňový stratifikovaný náhodný výběr</i>
<i>Strata:</i>	<i>Kraj (oblasti NUTS 3), velikost místa bydliště</i>
<i>Vážení dat:</i>	<i>Designové váhy zohledňující počet osob v domácnosti a kalibrační váhy zohledňující křížení velikosti místa bydliště proti NUTS2, a dále věk, vzdělání, pohlaví</i>
<i>Zdroj dat pro vážení dat:</i>	<i>Český statistický úřad</i>
<i>Reprezentativita:</i>	<i>Obyvatelstvo ČR ve věku od 15 let</i>
<i>Počet dotázaných:</i>	<i>1031 (1008 CAWI + 23 CAPI)</i>
<i>Metoda sběru dat:</i>	<i>Online dotazování CAWI + osobní dotazování CAPI</i>
<i>Výzkumný nástroj:</i>	<i>Standardizovaný dotazník</i>
<i>Otázky:</i>	<i>OV_4a, OV_4b, OV_240, OV_241a, OV_241b, OV_242</i>
<i>Kód zprávy:</i>	<i>pm260513</i>
<i>Zveřejněno dne:</i>	<i>3. června 2026</i>
<i>Zpracovala:</i>	<i>Monika Kyselá</i>

Slovníček pojmů:

Popis výběru respondentů do Panelu Naše společnost – Respondenti panelu jsou získáváni pomocí vícestupňového stratifikovaného výběru skupin s opakováním. Oporou výběru je Registr sčítacích obvodů a budov (RSO). Strata výběru jsou kraje ČR křížené s velikostí obce (66 strat). V rámci každého strata je primární jednotka výběru obec. Při výběru obce je zohledňován její počet obyvatel (větší obec má větší pravděpodobnost výběru) a výběr umožňuje opakování výběru obce. V rámci obce je vždy vybráno náhodně 6 adres budov opět s pravděpodobností podle počtu obyvatel budovy (s opakováním). V budově je náhodně vybrána jedna domácnost (bez opakování) a v domácnosti je náhodně vybrán jeden její člen. Tento postup společně s designovými vahami zohledňujícími počet obyvatel domácnosti a post-stratifikačními vahami zajišťuje reprezentativitu výběru vzhledem k cílové populaci. Více informací o nové metodologii lze najít v [této tiskové zprávě](#).

Reprezentativní výběr je takový výběr z celé populace, z jehož vlastností se dá platně usuzovat na vlastnosti celé populace. V našem případě to tedy znamená, že respondenti jsou vybráni tak, abychom zjištěné údaje mohli zobecnit na obyvatele České republiky starší 15 let.

Vážení dat – způsob zvýšení reprezentativity souboru vzhledem k vybraným charakteristikám populace pomocí přiřazení váhy každému respondentovi. Váhy jsou vytvářeny pomocí metody iterativního proporčního vážení a pohybují se v rozsahu 0,333 až 3.

Centrum pro výzkum veřejného mínění (CVVM) je výzkumným oddělením Sociologického ústavu AV ČR, v. v. i.. Jeho historie sahá do roku 1946, kdy jako součást Ministerstva informací začal fungovat Československý ústav pro výzkum veřejného mínění. Současné Centrum vzniklo v roce 2001 převedením svého předchůdce (IVVM) z Českého statistického úřadu do Sociologického ústavu AV ČR, v. v. i.. Včlenění do vědecké instituce zaručuje kvalitní odborné zázemí a kredit pracoviště; jako součást akademického prostředí musí CVVM SOÚ AV ČR, splňovat veškeré nároky a dosahovat tak té nejvyšší odborné úrovně. Hlavní náplní práce oddělení je výzkumný projekt Naše společnost, v jehož rámci je prováděno deset šetření ročně. Jedná se o průzkum veřejného mínění na reprezentativním vzorku české populace od 15 let, kterého se vždy účastní přibližně 1000 respondentů. Omnibusová podoba dotazníku umožňuje pokrýt velkou šíři námětů, a do šetření jsou proto pravidelně řazena politická, ekonomická i další obecně společenská témata. Jsou využívány jak opakované otázky, které umožňují sledovat vývoj zkoumaných jevů, tak náměty nové, reagující na aktuální dění. Díky dlouhodobému a kontinuálnímu charakteru je tento vědecký projekt zkoumání veřejného mínění v České republice ojedinělý. |
